

גליון 703
שנה י"ד תשפ"ו

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

לא עליתי על מיטתי עד שמחלתי
לכל אלו שציערו אותי

מסופר: רבי אבא היה יושב בשער הפתח של לוד, ראה בן אדם אחד שהיה בא ויושב באיצטבא עשויה מן תל עפר, והיה עייף מהדרך ויושב וגם שם. פתאום ראה רבי אבא נחש אחד שהיה בא אצלו להזיקו, ויצא שרץ מן אפעה מין נחש ארסי והרג את הנחש. כאשר נעור האיש ההוא, ראה את הנחש ההוא מולו שהיה מת, נעמד האיש ההוא ונפלה האיצטבא ההיא לעומק שמתחתיו והוא ניצל. בא רבי אבא אצלו אמר לו אמור לי מה מעשיך? שהרי הקדוש ברוך הוא עשה לך שני נסים אלו, אין הם לחינם. אמר לו אותו אדם, כל ימי לא עשה לי בן אדם רע בעולם שלא התפייסתי עמו ומחלתי לו, ועוד, אם לא יכולתי להתפייס עמו, לא עליתי למיטתי עד שמחלתי לו ולכל אלו שציערו אותי, ולא נטרתי לו שנאה כל היום על הרע ההוא שעשה לי, ולא די לי זה אלא שמדיום ההוא והלאה השתדלתי לעשות עמהם טוב.

(וזהר הקדוש פר' מקץ)

פרשת השבוע

הצור תמים פעלו (ל"ב ד')

מסופר על הרה"ק רבי שמעון מירוסלב זיע"א (יומא דהילולא ט"ז תשרי) שהאריך ימים והגיע לזקנה מופלגת, שאלו אותו תלמידיו במה הארכת ימים, השיבם הרבי, תמיד קבלתי הכל באהבה ולא הרהרתי אחר מעשיו של הקב"ה, שברור כשמש כי כל מעשי ה' מוצדקים וטובים, אלא כשאדם אינו מרוצה ושואל קושיות ומתלונן, מעלים אותו השמימה ומראים לו, הכל טוב ובצדק, ואני אינני מתלונן לכן לא מעלים אותי להיווכח בצדקת ה'.

כי חלק ה' עמו (לב – ט)

סיפר החפץ חיים הקדוש זיע"א: מעשה בהרה"ק רבי חיים מוולוז'ין זע"א, שלמד בספר תנא דבי אליהו זוטא, וכשהגיע לפרק שני, מצא שהוא מונה את מדותיו של הקדוש ברוך הוא, ומוכיר בכללו מדה שהוא שמח בחלקו, נתמלא לבו פליאה על הדברים, מה שייך לגבי הקדוש ברוך הוא חלקו? הרי כל העולם שלו. הלך והציע תמיהתו לפני רבו הגאון הקדוש מוילנא, אמר לו הגאון, אין חלקו אלא ישראל כפי שכתוב חלק ה' עמו, והקדוש ברוך הוא שמח בחלקו, שמח בישראל בכל מצב שהם, אפילו בדורות שנמתעטו ממעלתם הרוחנית.

האזינו השמים ואדברה וגו'

מסופר על הרה"ק רבי אלחנן וסרמן זיע"א הי"ד, שהיה נוכח בבית הכנסת הגדול דברנוביץ' בשבת שובה, כשהרב דמתא רבי דוד ווייצל זיע"א עמד להשמיע את דרשתו כמנהג ישראל קדושים. לפתע באו שלוחים להודיע שהרב אינו חש בטוב ולא ידרוש היום. מיד נשאו הכל את עיניהם לעבר ר' אלחנן שידרוש. הוא ניסה לסרב ולא הועיל, האנשים הוסיפו להפציר בו שידרוש. עלה אפוא לבימה ופתח בדברי הקדמה שקישר לפרשת השבוע האזינו. משה רבינו שתורתנו הקדושה מעידה בו שהיה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה. איך הגיע לדבר בנוסח "האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי"? הוא בשר ודם בן תמותה, יקח לו עדים שיהיו חיים וקיימים לעולם. אלא המשיך והסביר, משה רבינו בנשימה אחת מתרץ את עצמו "כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקיני" אינני אומר לכם אפילו דבר אחד משלי, רק משל הקב"ה, ובשביל כבודו יתברך, הריני רשאי לקחת אפילו עדים חיים וקיימים לעולם, אף אני הוסיף בהתנצלות, אין לשאול מי שמך מוכיח ומטיף ליהודי ברנוביץ', לא אגיד לכם שום דבר משלי, אלא דברים המפורשים בתורה.

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 6:57 ת"א: 6:58 ר"ת: 7:34

פרשת האזינו

זמני כניסת השבת

ירושלים: 5:46 ת"א: 6:06

כספו, אמר להם הוקן כי אין לו מאומה בפניהם. אולם החיילים המשחרים לטרף לא האמינו לו, וערכו בבית חיפוש מדוקדק מן המסד ועד הטפחות. משלא מצאו מאומה הרגיו אותם הדבר מאוד, והם תפשו את הוקן טלטלו אותו באוויר, הרביצו לו, קללו אותו ודרשו ממנו בקול מאיים, שיגלה להם תיכף ומיד היכן הוא החביא את כספו. לחינם אמר להם הוקן כשקולו נשבר מבכי שאין לו כל אוצרות, זה רק העלה את חמת החיילים עוד יותר והם הוסיפו להרביץ לו ללא רחם. צעקותיו של הוקן הגיעו אל רבי נחמן שישב בחדרו, מבלי להפסיד רגע של זמן הוא זינק החוצה ורץ כדי להציל את הדייג הוקן.

כאשר נכנס אל החדר וראה את הדייג העני נתון בידיהם של החיילים האכזריים לשבט ולחסד, קרא רבי נחמן בקול גדול: "סלקו ידיכם מהזקן תכף ומיד" החיילים הקשוחים שתאוות רצח ניבטה מעיניהם, הופתעו לראות לפנייהם אדם צעיר שהיה מוכן להתייבב נגדם, אם כי בידיו לא היה כל נשק, הם התפללו כיצד העיזו איש זה להתקומם נגדם ולדבר אתם בסגנון זה. ככה, אתה רוצה לקבל מכות נכון? אמר אחד מהם לרבי נחמן כשחיוך רחב משתפך על פניו, בוא הנה חביבי ותטעם את טעמם של החגורות שלנו, מנהיגם של החיילים המתפרעים שהיה בעל פרצוף של גוי מגושם, צעד קדימה כדי לתפוס את רבי נחמן, אולם כאשר הוא הביט לתוך עינו היוקדות של הרבי הצעיר, נעצרו ידיו המורמות והוא לא היה מסוגל לזוז יותר ממקומו. שניים מחבריו שביקשו לחוש לעזרתו מצאו את עצמם אף הם מסומרים אל מקומותיהם בלי יכולת לנוע. "עתה תנו את כל הכסף שיש אצלכם לדייג הוקן, בתור פיצוי על אשר עוללתם לו" פקד עליהם רבי נחמן. והשלשה פעלו כמהופנטים, רוקנו את כיסיהם והניחו את המעות לפני הוקן, אולם ההוא היה חלש ונפחד מדי, ולא היה יכול לאסוף אותם. "קחו את הוקן והניחו אותו במיטה" פקד עתה רבי נחמן על החיילים, והללו מלאו אחר הוראותיו ללא ערעור, "עכשיו תלכו מכאן ואל תעזו להטריד יותר את תושבי הסביבה" נפרד מהם רבי נחמן. החיילים הסתלקו כל עוד נפשם בם מבלי להוציא הגה.

סיפורו של הרב הצעיר, אומץ ליבו והכח הנפשי הבלתי רגיל, שבעזרתו הוא הכריע קבוצה של חיילים מוויינים. נפוץ חיש מהר במחנה הצרפתי, והפך לשיחת היום בקרב החיילים, אלה שהיו מעורבים בתקרית אף נפחו את הסיפור והוסיפו לו גווני פרטי פרטים, עד כי כל הצבא הצרפתי שחנה על חוף הכנרת היה מספר סיפורים על כוחו המופלא של הרב הצעיר. הסיפור הגיע גם לאזני נפוליאון שלא היה מאושר מכך שיהודי העיז להתנגד לחייליו ואף לתת להם הוראות, הוא פקד איפוא על אחד מקציניו שיחקור את המקרה וידווח לו מה בדיוק קרה, מאז המקרה לא העיזו חיילים צרפתיים להתקרב אל מגורי היהודים בטבריה, לכן התפלאו עתה היהודים בראותם קצין צרפתי בעל דרגה גבוהה, עושה את דרכו ברחובותיהם הצרים של העיר במגמה להגיע אל שכונת הדייגים אשר על שפת הכנרת. הקצין היה מלווה ע"י שני חיילים, ושלושתם נעצרו כאשר הגיעו אל בקתת הדייג הוקן.

שני החיילים שהיו בין אלה שהתקיפו בשעתו את הוקן לא העיזו עתה לעבור את דלתה של הבקתה, הקצין הבין לרוחם ונכנס לבדו, הדייג הוקן שכב במיטה ולידו אדם צעיר שטיפל בפצעיו, הקצין שיער שצעיר זה מוכרח להיות אותו רב שעל אודותיו מספרים במחנה את הסיפורים המופלאים, אולם ליתר בטחון שאל האם אתה זה הצעיר שהעיז להתנגד לחיילי צרפת?

ליומא דהילולא של הרה"ק רבי נחמן צברסלב זיע"א

י"ח תשרי

נפוליאון בונפרטה שליט צרפת לפני למעלה ממאתיים שנים. רצה לכבוש את כל העולם ולהפוך את אירופה ואיזור הים התיכון למרכז ענקי של התרבות הצרפתית, צבאותיו האדירים כבשו מדינה אחר מדינה, וכמו אלכסנדר הגדול בשעתו האמין הגנרל הצרפתי נמוך הקומה, כי הדרך אל השלטון המוחלט בארצו ובעולם כולו עוברת במזרח התיכון, ואחרי ששטף וכבש את מצרים, המשיך בראש גייסותיו לארץ ישראל. בעת ההיא ביקר בארץ ישראל אברהם צעיר בשם רבי נחמן מברסלב, שהיה נין ונכד להבעש"ט הקדוש זיע"א, הוא שהה בצפת והתעמק בלימוד הקבלה, במגמה לשאוב לתוכו מרוחם הגדולה של האר"י הקדוש ושאר מקובלים תלמידי חכמים וקדושי עליון שחיו בערים העתיקות צפת וטבריה. רבי נחמן שעתיד היה להיות רבם של חסידי ברסלב, שהה שעות רבות בעיון והתבוננות כשהוא מתמסר לעבודת הבורא ברוח האר"י ז"ל ותלמידיו. אחד המקומות החביבים על רבי נחמן בו הרבה להתגודד היה בית העלמין של צפת, כאן בין המצבות השקועות למחצה, שחלאת הזמן ומוג האוויר עשו בהם שפטים, ובקושי אפשר היה לקרוא את החרות עליהן, כאן הוא הרגיש את עצמו הכי קרוב אל אותם אנשים קדושים שהקדישו את כל חייהם ללימוד התורה ולחקר אלוהי וסודות הבריאה.

באחד הערבים אחרי שהוא התפלל בדבקות, הניח את ראשו לרגעים אחדים על האבנים העתיקות מכוסות האזוב, ונרדם. בחלומו הוא ראה אדם זקן עומד לפניו וכולו עטוף לבן, הזר ביקש ממנו להפסיק את תפילתו, וללכת תיכף ומיד לים כינרת אשר בטבריה, שם יטיל עליו ה' תפקיד חשוב מאוד. רבי נחמן התעורר משנתו ונזכר בחלום שראה. ללא כל היסוס הלך מיד לאכסניה שלו, נטל את מטלטליו המעטים, ועזב את צפת כדי ללכת לטבריה, בעקבות הקריאה השמימית. בהגיעו לטבריה, הוא שכר חדר קטן קרוב לכינרת וירד אל החוף כדי לראות מה יתרחש. בינתיים הוא המשיך באורח חייו הקבוע, היינו לימוד תפילה והתבוננות, בקרב הכוחות הצרפתיים שחנו בארץ ישראל, הורגש אותה שעה אי שקט שהיה תוצאה של חוסר המעש, חוסר המעש שנכתה עליהם, התברר כי לורד נלסון נחל ניצחון גדול על הצי הצרפתי בקרבת שפך הנילוס, וקטע בכך את קווי האספקה החיוניים של צבאות נפוליאון. למנהיגה הצרפתי שיחק מולו והוא הצליח להימלט מהכוחות האנגליים המנצחים, ולקבוע את המטה שלו בארץ ישראל על חופי הכנרת, בדיוק מול המקום שבו ישב רבי נחמן מברסלב ולמד תורה יומם ולילה. נפוליאון היה מודאג מאוד, מלבד התבוסה בקרב הוסיפו שמועות על מרידות ואי סדרים בצרפת צרות על צרותיו. המורל של צבאותיו היה ירוד למדי והם החלו להטריד את תושבי הכפרים והעיירות הסמוכות.

יום אחד התפרצה קבוצה של חיילים צרפתיים לבתי הדייגים אשר על שפת האגם. האיש אשר אצלו שכר רבי נחמן את חדרו היה דייג זקן ועני, שבילה את מרבית זמנו באמירת תהילים, הוא התפרנס ממה שבניו הרוויחו במלאכת הדייג, כאשר הצרפתים התפרצו לבקתתו ותבעו את

משל ונמשל

צור ילךך משי ותזכח אל מחללך (ל"ב – יח)

הפסוק יובן על פי המשל הבא

ראובן היה חייב סכום גדול לשמעון ולא היה לו מה לשלם לו, הלך ראובן אצל ידידו לוי, וביקש ממנו עצה כיצד להתפטר מבעל חובו, כי שמעון דוחק אותו מאוד שישלם לו מיד את החוב. אמר לו לוי, תעשה את עצמך שוטה, וכאשר יבוא אליך שמעון לתבוע את החוב, תתחיל לצפצף ולשרוק ולרקד במחולות, והוא כבר יתייאש ממך ויעזוב אותך, וכן היה, שכאשר בא שמעון לבית ראובן, וראה אותו במצב כזה, ריחם עליו וחזר לביתו. אחר כך בא ראובן אל לוי לבקש ממנו הלואה למספר ימים, ולוי הסכים לתת לו. וכאשר הגיע זמן הפרעון, בא אליו לוי לתבוע את חובו, מיד התחיל ראובן לצפצף ולשיר כאשר עשה נגד שמעון. כשראה כך לוי, כעס מאוד ואמר לו, נבל שכמותך, הרי אני בעצמי נתתי לך את העצה הזאת, ובעצה זו אתה בא להשתמש?

והנמשל השם יתברך נתן באדם טבע של שכחה, וכל זה לטובתו כדי שישכח את הצרות והיסורים שעברו עליו, כי אם לא היה באדם טבע השכחה, לא היה בונה בית, ולא נושא אשה, וכמו שכתב הרמב"ם, שלולא כת המשוגעים נמצא עולם חרב. והאדם הולך עם זאת השכחה, ושוכח את בוראו, וזהו שאמר הכתוב, "צור ילךך תשי" השם יתברך הוליד בך טבע השכחה, שתוכל לשכוח דברים עצובים, ואתה "ותשכח אל מחוללך" משתמש בשכחה לשכוח אל מחוללך

(אהל יעקב)

"אני רק אמרתי לאנשיך שיפסיקו להכות זקן חף מפשע" השיב רבי נחמן בקול שקט. מי שמך לשופט על מעשיהם של החיילים הצרפתיים? תבע הקצין הצרפתי לדעת. "לא יכולה להיות סיבה שתצדיק את האכזריות אותה ראו עיניי" השיב רבי נחמן והוסיף, כי נסיבות המקרה היו גלויות וברורות והוא רמו בכך על נסיון השוד שהחיילים בקשו לבצע. הקצין הצרפתי התרשם מאוד מהצורה הכנה והתקיפה בה דיבר רבי נחמן, והחלה שיחה ארוכה בה באה לידי ביטוי הבנתו העמוקה של רבי נחמן בבעיות שהטרידו את נפוליאון ומטהו, ידיעותיו הרחבות בפוליטיקה העולמית ובאסטרטגיה הפליאו את הקצין שהפך מבלי משים למעריך נלהב של הרב הצעיר. בשובו למטה הצרפתי דיווח הקצין את רשמיו לנפוליאון.

באחד מלילות הירח היה רבי נחמן יושב על שפת הים שקוע בלימודיו, כאשר לפתע הבחין בסירה המתקרבת אל החוף, נראה היה כי בסירה חיילים אחדים. כאשר יצאו האנשים מהסירה והתקרבו אליו, קם רבי נחמן וקרא "ברוך בואך הוד מלכותך" כיצד זה ידעת מי אני? שאל נפוליאון. התורה נותנת חכמה ללומדיה, השיב רבי נחמן. נפוליאון עמד על כך חיש מהר כי לפניו אדם בלתי רגיל, אחרי שיחה קצרה הוא התרשם ממנו מאוד, ולאחר שהשתכנע כי לרבי נחמן הבנה עמוקה ושיפוט בהיר בענייני העולם, ביקש ממנו עצה אם להמשיך את מסעו לאסיה בנסיון לכבוש את העולם, או לחזור לצרפת ולנסות לפתור את בעייתיה הפנימיות. אחרי שחשב שעה קלה, השיב לו רבי נחמן: אני רואה שצפוי לך עתיד גדול אולם לא בכיבוש העולם, לך הביתה לצרפת ותשתמש בכישרונותיך לטובת ארצך, אולם אל תשלה את עצמך, כי לאיזה גובה שלא ידרוך כוכבך, דע כי קריירה שהחלה בדם מסתיימת בדם, התוצאה של קרבות ומלחמות היא מלחמה חדשה ולא שלום, וההיסטוריה לא נעשית בידי אדם כי אם בידי ההשגחה העליונה. נפוליאון התרשם מאוד מדעה זו שכמותה עדיין לא הושמעה באזניו, אולם תשוקתו העזה לתהילת גיבורים המושגת בשדה הקרב הכריעה את הכף, והוא החליט ללכת בדרכו, מוטב חיים קצרים אך רבי תהילה וכבוד, מאשר חיים ארוכים משעממים של שלום, אמר בתוקף. רבי נחמן החווה קידה והשיב: כל אדם חייב לבחור לו את דרכו בחיים, אולם אל נא ישכח הוד מעלתו כי אפילו לב מלכים ורוזנים הוא בידי ה'. לפני שעוב ניסה נפוליאון לשכנע את רבי נחמן שיסכים להימנות על יועציו. אולם הרב אמר לו כי גם הוא כבר בחר את דרכו בחיים, אני מחפש לעצמי לא תהילה ולא כבוד אלא לעבוד את ה' בכל לבי ובכל נפשי.

הרה"ק רבי נחמן זיע"א ונפוליאון הלכו איש איש לדרכו, נפוליאון הפך להיות האדם הגדול ביותר בעולם אולם רק לתקופה קצרה, חייו נסתיימו בבדידות מזהירה בגלות על אי בודד. רבי נחמן נפטר בגיל צעיר, אולם בחייו הקצרים הוא הגיע לפסגת האמונה וההשראה הרוחנית ונהיה מנהיגם הנערץ של אלפי יהודים בכל העולם.

צ'ין אדם לחברו

לחמם לב יהודי

הרה"ק ישראל רבי המגיד מקאזניץ זיע"א (יומא דהילולא י"ד תשרי) היה מטבעו אדם חלוש מאד, ולא יצא מעירו אלא לעיתים רחוקות, ומפני חולשתו היה נוסע לרבו המגיד הקדוש מעזריטש זיע"א רק אחת לכמה שנים, ואז היה מתמהמה שם כמה חדשים. ומספרים, שפעם אחת שהה במעזריטש כל חודש תשרי, ולאחר החגים כשהתחילו ימות הגשמים והשלגים, התכונן רבי ישראל לחזור לביתו, וכשבא לקחת ברכת פרידה מאת רבו המגיד הגדול, אמר לו המגיד, בימי החורף הקרים תהיה לך קשה הנסיעה, קח לך במתנה את מעיל החורף שלי ויחם לך. תלמידי המגיד ראו בזה סימן מיוחד, כי כבודו של רבי ישראל גדול ויקר מאד עיני רבם הקדוש. ומה השתוממו, כי בצאתו מבית המגיד פגש בו אחד מהחסידים העניים, וביקש ממנו נדבה ללגימת כוס יין, קר לו מאד אמר, והוא רוצה להתחמם בלגימה זו, אבל כיון שבידי רבי ישראל לא היתה אותה שעה אף פרוטה לפורטה, אמר לחסיד, כסף מזומן אין לי, אבל הרי בידי מעיל החורף של רבינו הקדוש, שנתן לי אותו זה עכשיו במתנה, קחוו ומשכן אותו בבית המזרח, וקנה לך כוס יין שרף ויחם לך. כמה מהחסידים שהיו באותו מעמד, התרגזו על רבי ישראל ואמרו, איך אפשר לתת

בעבוט את מעילו של המגיד ממעזריטש, בשביל שתיית יין שרף? אבל המגיד מקאזניץ הרגיע את רוחם והשיב להם, בשעה שיהודי לוגם לגימת יין שרף, לא לשם שכרות אלא כדי לחמם את נפשו ולשמח את לבבו, והוא מברך על הכוס ברכת שהכל, והוא שמח בחלקו, הרי זה חשוב לפני הקב"ה יותר ממעיל חורף של רבינו הקדוש.

לבקש סליחה מהאישה

מסופר על הרה"ק רבי ברוך בער ליבוביץ היה ראש ישיבת קמניץ שבליטא זיע"א, שבביקורו פעם בארצות הברית, סר לבית תלמידו שגר שם, אותה שעה האזינה אשתו להנאתה לניגון חסידי שבקע מתקליט. מפני כבודו של ראש הישיבה מיהר התלמיד לכבות את הפטיפון, והציע לרבי ברוך בער כיסא לישב עליו. אולם הרב לא התיישב על הכיסא, אלא ביקש את תלמידו שיצא איתו למרפסת, כי ברצונו לומר לו משהו אישי. משיצאו שניהם החוצה, הטיפף הראש ישיבה לתלמידו מוסר שנאמרו בנועם, מהיכן מצאת היתר לסגור את הפטיפון בלי לבקש רשות מרעייתך? והרי בכך פגעת בה. אמנם, אני מבין שעשית זאת לכבודי, אולם האם בכך מכבדים את האשה, כשסוגרים לה את כלי הנגינה, כשהיא בדיוק עומדת ומאזינה לנעימה. נא היכנס ובקש את סליחתה.

הילולא דעדקיא

שבת קודש י"ב תשרי

הרה"ק רבי אברהם המלאך ב"ר דוב בער (תקל"ז)

הרה"ק רבי שמואל ב"ר מנחם מענדל המוהר"ש מליובאוויטש (תר"מ)

יום ראשון י"ג תשרי

הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהביטש ב"ר אברהם המלאך (תקפ"ח)

יום שני י"ד תשרי

הרה"ק רבי ישראל ב"ר שבתי מקאזניץ (תקע"ה)

הרה"ק רבי יוסף צבי ב"ר ישראל דושינסקי (אב"ד ירושלים - תש"ט)

יום שלישי ט"ו תשרי

יעקב אבינו

הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנא ב"ר ישכר בער (תרנ"ו)

יום רביעי ט"ז תשרי

הרה"ק רבי שמעון מירוסלב ב"ר ישראל (תרנ"ו)

הרה"ק רבי צבי הירש ב"ר שלמה שפירא (דרכי תשובה - תרע"ו)

יום שישי י"ח תשרי

הרה"ק רבי משולם איגרא ב"ר שמשון (אב"ד פרעסבורג - תקס"ב)

הרה"ק רבי נחמן ב"ר שמחה מברסלב (תקע"א)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נטילאל הכהן רביטבין שליט"א
מחבר "בם אני אורח" רפרס יוסף הדרש" על המערים.

כבוד הסוכה

א) ראוי למעט בדברי חול כשנמצא בסוכה, ובוודאי שצריך להיזהר מלדבר לשון הרע ורכילות וכדומה בתוך הסוכה. (משנה ברורה סימן תרל"ט ס"ב)
ב) אם צריך לדבר מענייני עסק וכדומה, אין לו לצאת מהסוכה, כי בישיבה בסוכה מקיים מצות ישיבה בסוכה. (שער הציון שם ס"ק ד')
ג) יש לזהר שלא להכניס לתוך הסוכה את הקדירה עם המאכלים, ולערות שם בתוך צלחות של המסובים, אלא יערה המאכלים לתוך הצלחות מחוץ לסוכה. (שו"ע שם סעיף א' ומ"ב ס"ק ה')
ד) לאחר האכילה יוציא מהסוכה הצלחות שאכלו בהם ולא ישאירם בסוכה. (שו"ע שם)
ה) אסור לעשות שום תשימש בווי בסוכה, כגון שטיפת צלחות. (שו"ע שם ובשו"ע הרב שם סעיף ב')

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

לע"נ

מרת פייגא מלכה שיינברגר ע"ה

ב"ר יהודה לייב זצ"ל

נלב"ע י"ד תשרי תנצב"ה